

Tuần Báo Vô Vi

13 tháng 3 năm 2022

Số 594

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Dùng thuốc tây có thể giảm đường không?
- 2) Việc gì cần thiết cho bản thân?
- 3) Thành tâm tu sửa và phục vụ cho chung có hữu ích gì không?
- 4) Chuyện gì hữu ích cho tâm linh?
- 5) Sự chuyển hóa vô cùng là sao?
- 6) Quy nguyên là sao?
- 7) Giếng mới khởi thủy từ đâu?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

Bad Saulgau, 23-05-04 8:00AM 1) Hỏi: Dùng thuốc tây có thể giảm đường không? Đáp: Thừa dùng thuốc đúng liều thì sẽ được giảm. Kệ: Không dùng đúng thuốc phải chịu sai Chẳng có làm than chẳng có tài Quy hội tình người duyên đạt tốt Hàn thêm mỗi hàn tránh làm sai.	Bad Saulgau, 24-05-04 8:20AM 2) Hỏi: Việc gì cần thiết cho bản thân? Đáp: Thừa việc sửa tiền rất cần. Kệ: Thành tâm tu sửa mới quy nguyên Học hỏi không ngừng tự tiến xuyên Thức giác chính mình duyên tận độ Quán thông đời đạo tự thân yên.
Bad Saulgau, 25-05-04 7:05AM 3) Hỏi: Thành tâm tu sửa và phục vụ cho chung có hữu ích gì không? Đáp: Thừa thành tâm tu sửa và phục vụ đại chúng rất hữu ích cho phần hồn có cơ hội được học hỏi và tiến hóa. Kệ: Khai thông trí tuệ tiến từ giờ Giải quyết chính mình chẳng ước mơ Đường đạo đường đời hành rõ rệt Hướng về tâm lực tiến từ giờ.	Bad Saulgau, 26-05-04 3:25AM 4) Hỏi: Chuyện gì hữu ích cho tâm linh? Đáp: Thừa chuyện xây dựng rất hữu ích cho tâm linh. Kệ: Quy nguyên thực hiện đều cần thiết Pháp giới khai thông chuyển tiến tông Chuyên hóa không ngừng tâm đạt thức Thành tâm tu tiến triển khai vòng.
Bad Saulgau, 27-05-04 6:45AM 5) Hỏi: Sự chuyển hóa vô cùng là sao? Đáp: Thừa sự chuyển hóa vô cùng rất hữu ích cho tâm linh. Kệ: Quy nguyên thiền giác sáng trí ra Học hỏi không ngừng tự thức ra Chuyển hóa thâm sâu đường chánh đạo Quy nguyên thiền giác tự phân hòa.	Bad Saulgau, 28-05-04 1:07AM 6) Hỏi: Quy nguyên là sao? Đáp: Thừa quy nguyên là trở về giếng mối xa xưa. Kệ: Quân bình tự đạt thức chan hòa Quý tướng Trời cao tự thức ra Học hỏi không ngừng tự sáng ra Duyên đạo tình đời quy thanh nhẹ.
Bad Saulgau, 29-05-04 5:35AM 7) Hỏi: Giếng mối khởi thủy từ đâu? Đáp: Thừa giếng mối khởi thủy từ lúc nguyên khí còn hỏa độn. Kệ: Nguyên khí kết hợp mối giếng gánh Gánh lâm tại thể chuyển thông hành Nghiệp duyên tiến hóa tùy duyên thức Học hỏi không ngừng tự tiến nhanh.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 17

Chung quy cũng phải thực hành
Con đường chánh giác là đường quang vinh
Điễn thanh phân giải hành trình
Mẹ diu con tiến siêu hình đạt thanh.

Tu hành chẳng phải món quà
Cam go thử thách mới xa cỗi trần
Hiểu mình hiểu họ bao lần
Trần gian động loạn góp phần dựng xây.

Cho mình là kẻ đui mù
Có tâm không phát chẳng tu chẳng về
Bỏ quên chơn lý hương quê
Hồn mê tăm tối khó về đến nơi.

Làm người làm tướng là tình
Đâu dè mình đã bắt mình chơn tình
Cha Trời Mẹ Đất hiển linh
Dạy cho hiểu biết diệt sinh thể nào.

Montreal, ngày 2-5-1980

“Chung quy cũng phải thực hành”: Rốt cuộc mọi người sanh ra một mình, rồi sẽ chết một mình. Nếu các bạn không thực hành, ai thực hành cho các bạn. Chung quy chúng ta phải lo tu, lo luyện.

“Con đường chánh giác là đường quang vinh”: Con đường chúng ta trở về chơn chánh hiểu biết rõ rệt là đường quang vinh, sáng suốt, chính mình tạo cho mình càng ngày càng sáng suốt.

“Điễn thanh phân giải hành trình”: Điễn thanh chiếu rọi cho chúng ta và phân giải hành trình tiến hóa.

“Mẹ diu con tiến siêu hình đạt thanh”: Mẹ Bề Trên luôn luôn hỗ trợ cho chúng ta tiến tới cảnh giải thoát siêu hình. Lúc đó, các bạn mới thấy rằng thanh là gì? Thanh là làm việc rất nhiều không phải chậm trễ nữa.

Phải thực hành mới kiểm chứng được mọi sự việc từ đời qua đạo, phải có sự trao đổi nhiên hậu mới

thâu lượm được kết quả. Ở đời chúng ta muốn làm ăn lưu loát này kia nọ, phải tiếp xúc với người phàm. Đó là trao đổi. Còn bên đạo các bạn muốn tiến hóa lên hư không thì các bạn lấy cái gì lên? Lấy thanh điễn, mà thanh điễn các bạn không thiên, thì làm sao lấy thanh điễn của các bạn xuất phát ra để tiếp xúc với thanh điễn bề trên hầu đạt được kết quả. Rồi cứ vọng động mong muốn, nói bậy nói sai, tự làm mình ngăn cách, rồi chê đầu này, chê đầu kia, gây chậm tiến cho chính mình mà thôi!

“Tu hành chẳng phải món quà”: Không phải nói tôi tu là tôi được ông Trời cho tôi cái gì. Không! Không phải món quà đâu!

“Cam go thử thách mới xa cỗi trần”: Phải cam go thử thách, chúng ta người tu phải chịu đựng trong sự cam go, chịu đựng trong sự thử thách. Lúc đó, chúng ta mới xa cỗi trần được. Chứ miệng nói chu cha, tôi chán đời quá, tôi đi tu. Nhưng mà mới đi tu bị thử lại than, than trời trách đất làm sao xa cỗi trần? Miệng nói tôi chán cỗi trần, tôi chán sự trần trược, tôi chán cái này, chán cái kia, chán cái nọ, mà không thực hành để hiểu nó. Tại sao tôi có dâm dục, tại sao tôi có tánh sân si và tôi thông cảm nó thì tôi đâu có còn việc gì, còn tôi không thông cảm nó thì tôi kẹt ở trong đó, tôi chấp, thấy chưa? Tôi thông cảm rồi mọi sự việc đâu có còn nữa.

“Hiểu mình hiểu họ bao lần”: Mình hiểu mình, rồi hiểu họ bao lần, phải luôn luôn thay đổi, trau dồi sửa đổi nhiều để hiểu chứ không phải một lần, hai lần là hiểu hết đâu. Mới vô ngồi tu thành đạo liền, đâu có, không có cái vụ đó.

“Trần gian động loạn góp phần dựng xây”: Ở trần gian này động loạn, nhưng mà sự động loạn đó góp phần dựng xây. Các bạn chán đời là nhờ sự động loạn của thế gian. Nhưng cái động loạn đó, chung quy khi các bạn thành đạo rồi các bạn thấy động loạn là giá trị, đương nhiên phải có. Phải có cái đó các bạn mới tiến bộ được, còn không có cái đó làm sao các bạn tiến. Không kích động làm sao các bạn hiểu chiều sâu của mọi sự việc.

Ngay trong sự sống hằng ngày lẫn lộn trong thanh trước, trầm luân trong cảnh khổ từ tâm lẫn thân, không đủ thì giờ để thực hiện một con đường giải thoát, nhưng ơn trên vẫn kiên trì ban bố tình thương cho mọi linh căn được trở về với họ bằng phương pháp tu luyện, bằng cách này hay cách khác. Ngộ khổ mới chấp nhận tu. Cho nên bằng đủ mọi cách bề trên sẵn sàng hỗ trợ giúp đỡ chúng ta và đưa chúng ta ngộ nhiều nghịch cảnh, ngộ nhiều sự đau khổ để chúng ta thức giấc tự mình tìm một lối thoát. Quá kích động rồi chúng ta mới tìm ra lối giải thoát. Cho nên mỗi người tu chúng ta luôn luôn đi ở trong phản nghịch tâm lý thấy rõ mọi việc. Chúng ta tu rồi, chúng ta đi ra dòm thấy cái gì nó cũng phản nghịch hết. Chúng ta nhờ sự phản nghịch đó mới chán nó, bỏ nó và đi lên. Chính sự động loạn đó là cây kim

chỉ đường cho chúng ta tiến hóa, mà nếu không có sự động loạn đó làm sao chúng ta tiến hóa được. Bản tánh mọi người đều ở trong động loạn. Các bạn tu rồi các bạn hiểu, thông cảm được nhờ nó mà chúng ta tiến hóa, thì chúng ta đâu còn động trong động loạn nữa. Hết rồi, hiểu rồi, nắm được chìa khóa để đi rồi, mở đường để tiến rồi, đâu còn bị kẹt nữa. Các bạn chỉ an thiên mà thôi, sung sướng là được hiểu rồi, nhờ nó tôi mới có. Cho nên nhiều người tu hiểu rồi, càng hiểu thì thấy mình càng tầm tối.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

THANH TỊNH

THANH thanh tịnh tịnh theo đường tiến
TỊNH giới không còn đảo đảo điên
QUANG chiếu chơn hồn quy một mối
MINH đời minh đạo sống an yên
CHÁNH tông nguồn gốc Trời ban phước
ĐẠI diệt cơ căn sống tự xuyên
MỐI đạt chơn hồn đạo các miền
LÀ người hiểu đạo tâm tròn sáng
NGƯỜI không dính dấp nơi hành tạm
TU hành tinh tấn dẹp lòng tham.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.07 PHẨM NỮ NHÂN

68. CHUYỆN THÀNH SAKETA (Tiền thân Saketa)

Ý an trú vào ai...

Câu chuyện này, khi ở tại rừng Anjana, gần Saketa, bậc Đạo Sư đã kể về một Bà-la-môn. Truyền thuyết nói rằng, trong khi Thế Tôn với chúng Tỳ kheo vây quanh đang đi vào Saketa, một Bà-la-môn lớn tuổi ở tại Saketa, từ thành đi ra ngoài, thấy bậc Đạo Sư tại ngưỡng cửa, cúi mình xuống chân Ngài, ôm chặt mắt cá và nói to:

- Nay con thân, phải chăng cha mẹ khi già yếu phải được các con nuôi dưỡng? Sao mãi cho đến nay, con không để chúng ta thấy mặt con? Nay ta thấy con rồi. Hãy để cha mẹ thấy mặt con.

Nói vậy xong, người Bà-la-môn già dắt bậc Đạo Sư vào nhà của mình. Bậc Đạo Sư vào nhà, ngồi xuống trên ghế đã soạn sẵn cùng với chúng Tỳ kheo. Vị nữ Bà-la-môn đi đến, cúi mình xuống chân bậc Đạo Sư, khóc và nói:

- Nay con thân, từ trước đến nay con đã đi đâu? Phải chăng cha mẹ khi già cả phải được các con hầu hạ?

Rồi bà gọi các con trai, con gái lại, bảo đánh lễ anh cả. Hai vị hoan hỷ cúng dường bố thí lớn. Sau khi dùng cơm, bậc Đạo Sư đọc cho hai vị Bà-la-môn bài kinh nói về Tuổi già (Kinh Tập, Chương 4). Sau bài kinh ấy, cả hai đều chứng quả Nhất lai. Rồi bậc Đạo Sư từ chỗ ngồi đứng dậy, đi về rừng Anjana. Các Tỳ kheo ngồi họp tại Pháp đường bắt đầu câu chuyện như sau:

- Nay các Hiền giả, vị Bà-la-môn đã biết vua Tịnh Phạn là phụ thân của đức Như Lai, mẹ Ngài là Mahamaya. Tuy vậy, ông cùng với nữ Bà-la-môn, cả hai gọi đức Như Lai là con của họ và bậc Đạo Sư lại chấp nhận, việc này có lý do gì?

Bậc Đạo Sư nghe câu chuyện của họ bèn nói:

- Nay các Tỳ kheo, cả hai vị ấy gọi Ta là con của họ như vậy là đúng.

Rồi bậc Đạo Sư kể câu chuyện quá khứ.

- Nay các Tỳ kheo, thuở xưa, vị Bà-la-môn này là cha của Ta, tiếp tục như vậy không gián đoạn cho đến năm trăm đời, là cậu của Ta trong năm trăm đời, là ông của Ta trong năm trăm đời. Còn vị nữ Bà-la-môn này là mẹ của Ta, tiếp tục như vậy trong năm trăm đời, là bà của Ta trong năm trăm đời. Ta được lớn lên trong tay người Bà-la-môn trong một ngàn năm trăm đời, và trong tay vị nữ Bà-la-môn trong một ngàn năm trăm đời.

Sau khi kể về ba ngàn đời sống, bậc Đạo Sư là bậc Chánh Đẳng Giác đọc lên câu kệ này:

*Ý an trú vào ai,
Tâm tư được hoan hỷ
Khi mới thấy lần đầu,*

Hãy tin tưởng người ấy.

- Vị Bà-la-môn và nữ Bà-la-môn này là hai vợ chồng trong các đời trước, còn người con trai là Ta vậy.

Như vậy, sau khi kể xong pháp thoại này, bậc Đạo Sư kết hợp hai câu chuyện, và nhận diện Tiền thân:

(còn tiếp)

